Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1019/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista

(EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1964/2002, annettu 4 päivänä marraskuuta 2002	L 300	3	5.11.2002
►**M2**	Komission asetus (EY) N:o 1176/2003, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2003	L 164	12	2.7.2003
►**M3**	Komission asetus (EY) N:o 406/2004, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2004	L 67	10	5.3.2004
►**M4**	Komission asetus (EY) N:o 1750/2004, annettu 8 päivänä lokakuuta 2004	L 312	7	9.10.2004

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1019/2002,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 ([2]), ja erityisesti sen 35 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Oliiviöljyn hinta on markkinoilla öljyn aistinvaraisten ja ravitsemuksellisten ominaisuuksien sekä tuotantokustannusten vuoksi muihin kasvirasvoihin verrattuna suhteellisen korkea. Tämän markkinatilanteen vuoksi oliiviöljylle olisi vahvistettava kaupan pitämistä koskevat uudet vaatimukset, joihin sisältyy pakkausmerkintöjä koskevia erityissääntöjä, jotka täydentävät myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2001/101/EY ([4]), säännöksiä ja erityisesti sen 2 artiklassa esitettyjä periaatteita.

(2) Myytävien oliiviöljyjen aitouden takaamiseksi on aiheellista säätää vähittäiskauppaa varten pakkauksista, joiden kokoa on rajoitettu ja joissa on asianmukaiset suljinjärjestelmät. On kuitenkin aiheellista säätää, että jäsenvaltiot voivat sallia suuremman vetoisuuden yhteisöille tarkoitetuille pakkauksille.

(3) Eri oliiviöljyluokille asetuksen N:o 136/66/ETY 35 artiklassa säädettyjen pakollisten nimitysten lisäksi on tarpeen antaa kuluttajalle tietoa myytävien oliiviöljytyyppien luonteesta.

(4) Sellaisenaan kaupan pidettävien neitsytoliiviöljyjen laatu ja maku voivat maatalouskäytänteiden tai paikallisten valmistus- tai sekoittamiskäytäntöjen vuoksi olla huomattavan erilaisia maantieteellisestä alkuperästä riippuen. Tästä voi seurata, että saman öljyluokan sisällä esiintyy markkinoita häiritseviä hintaeroja. Muissa elintarvikeoliiviöljyjen luokissa ei tällaisia alkuperään liittyviä olennaisia eroja ole, mutta alkuperän merkitseminen kuluttajille tarkoitettuihin pakkauksiin voi johtaa kuluttajat luulemaan, että mainittuja eroja on olemassa. Näin ollen elintarvikeoliiviöljyjen markkinoiden vääristymisvaaran välttämiseksi on tarpeen vahvistaa yhteisön tasolla alkuperän merkitsemistä koskevat vaatimukset, joiden mukaan alkuperä merkitään ainoastaan tarkat edellytykset täyttäviin ekstra-neitsytoliiviöljyihin ja neitsytoliiviöljyihin. Tavoitteena on alkuperän pakollista merkitsemistä koskevan järjestelmän käyttöön ottaminen kyseisten oliiviöljyluokkien osalta. Kaikkien liikkeessä olevien oliiviöljymäärien jäljitys- ja valvontajärjestelmän puuttuessa tällaisen järjestelmän käyttöönotto ei nykyisessä tilanteessa kuitenkaan ole mahdollista, vaan ekstra-neitsytoliiviöljyjä ja neitsytoliiviöljyjä varten on luotava vapaaehtoinen alkuperän merkitsemisjärjestelmä.

(5) Maantieteellisiä viittauksia sisältäviä nykyisiä tavaramerkkejä voidaan käyttää edelleen, jos nämä nimitykset on aiemmin virallisesti rekisteröity jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen

([1]) EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4.
([3]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
([4]) EYVL L 310, 28.11.2001, s. 19.

▼B

neuvoston direktiivin 89/104/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 92/10/ETY ([2]), tai yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 3288/94 ([4]).

(6) Alueelliselle alkuperämerkinnälle voidaan myöntää maatalous-tuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2796/2000 ([6]), nojalla suojattu alkuperänimitys (SAN) tai suojattu maantieteellinen merkintä (SMM). Kuluttajien hämmentämisen ja siis markkinoiden häiritsemisen estämiseksi SAN- ja SMM-merkinnät olisi varattava yksinomaan alueellisille alkuperämerkinnöille. Tuontioliiviöljyjen osalta on tarpeen noudattaa yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 ([8]), säädettyjä tavaroiden muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevia säännöksiä.

(7) Silloin kun neitsytoliiviöljyjen alkuperämerkintä viittaa yhteisöön tai kokonaan johonkin jäsenvaltioon, on otettava huomioon, että niiden laatuun ja makuun vaikuttavat paitsi käytetyt oliivit myös valmistuskäytännöt ja -tekniikat. Alkuperämerkinnän on siis tarkoitettava sitä maantieteellistä aluetta, jolta oliiviöljy on saatu, ja tämä on yleensä alue, jolla oliiviöljy on puristettu oliiveista. Kuitenkin joissakin tapauksissa alue, jolla oliivit korjataan, on eri kuin alue, jolla öljy puristetaan. Tämä tieto olisi merkittävä pakkauksiin tai niiden etiketteihin, jotta vältettäisiin kuluttajan johtaminen harhaan sekä mahdolliset häiriöt oliiviöljymarkkinoilla.

(8) Yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla suurin osa kaupan pidetyistä neitsytoliiviöljyistä muodostetaan oliiviöljyjä sekoittamalla markkinoiden odotusten mukaisten tasaisen laadun ja aistinvaraisten ominaisuuksien säilyttämiseksi. Kyseisten alueiden neitsytoliiviöljyjen tyypilliset ominaisuudet taataan toiselta alueelta tulevan oliiviöljyn vähäisestä määrästä huolimatta tai joskus sen ansiosta. Saatavuuden takaamiseksi markkinoilla perinteisellä kaupalla ja oliiviöljyn tuotannon määrän vaihtelu huomioon ottaen yhteisöön tai jäsenvaltioon viittaava alkuperämerkintä olisi säilytettävä ennallaan silloin, kun tuote on sekoitus, jossa on vain vähän muiden alueiden oliiviöljyä. Tällöin kuluttajalle on kuitenkin annettava tieto siitä, etteivät tuotteet tule kokonaisuudessaan alkuperäalueeksi merkityltä alueelta.

(9) Direktiivin 2000/13/EY mukaan pakkausmerkinnöissä esitetyt maininnat eivät saa johtaa ostajaa harhaan erityisesti kyseessä olevan oliiviöljyn ominaisuuksien osalta tai liittämällä kyseiseen öljyyn ominaisuuksia, joita sillä ei ole, taikka esittämällä sillä olevan erityisiä ominaisuuksia, jotka kuitenkin ovat yhteisiä kaikille öljyille. Lisäksi eräille oliiviöljyä koskeville, usein käytetyille vapaaehtoisille maininnoille on tarpeen vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt, jotta maininnat voidaan määritellä tarkasti ja niiden paikkansapitävyyttä valvoa. Niinpä ilmaisujen ”kylmäpuristus” tai ”kylmäerotus” on vastattava teknisesti määriteltyä perinteistä tuotantotapaa. Aistinvaraisten ominaisuuksien on perustuttava puolueettomiin tuloksiin. Happopitoisuuden mainitseminen yksinään antaa vääristyneen kuvan absoluuttisesta

([1]) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.
([2]) EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35.
([3]) EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.
([4]) EYVL L 349, 31.12.1994, s. 83.
([5]) EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.
([6]) EYVL L 324, 21.12.2000, s. 26.
([7]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
([8]) EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

▼B

laatuasteikosta, joka johtaa kuluttajaa harhaan, sillä kyseisellä kriteerillä on laadullista merkitystä vain muiden kyseisen oliiviöljyn ominaisuuksien yhteydessä. Ottaen huomioon, että eräitä mainintoja käytetään yhä enemmän ja että niiden taloudellinen merkitys on suuri, niiden käytölle on oliiviöljymarkkinoiden selkeyttämisen vuoksi tarpeen vahvistaa puolueettomat perusteet.

(10) Oliiviöljyä sisältävien elintarvikkeiden yhteydessä on tarpeen välttää johtamasta kuluttajia harhaan korostamalla oliiviöljyn mainetta tuomatta esiin tuotteen tosiasiallista koostumusta. Pakkausmerkintöihin on tämän vuoksi merkittävä selkeästi oliiviöljyn prosenttiosuus ja tietyt erityismaininnat, jotka koskevat yksinomaan kasvisöljyjen seoksesta koostuvia tuotteita. Lisäksi on otettava huomioon eräissä oliiviöljytuotteita koskevissa asetuksissa säädetyt erityiset säännökset.

(11) Oliiviöljyluokkien nimitykset vastaavat asetuksen N:o 136/66/ETY liitteessä ja oliiviöljyn ja uutetun oliiviöljyn ominaisuuksista sekä niiden määritysmenetelmistä 11 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2568/91 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 796/2002 ([2]), täsmennettyjä fysikaalis-kemiallisia ja aistinvaraisia ominaisuuksia. Etiketin muiden mainintojen on perustuttava puolueettomiin seikkoihin, jotta vältetään kuluttajille haitallinen väärinkäytösten riski sekä kilpailun vääristyminen kyseisten öljyjen markkinoilla.

(12) Jäsenvaltioiden on asetuksen N:o 136/66/ETY 35 a artiklan 2 kohdassa vahvistetun valvontajärjestelmän mukaisesti säädettävä pakkausmerkintöihin tehtävien mainintojen osalta esitettävistä todisteista ja sovellettavista seuraamuksista. Todisteet voivat olla (ilman että niistä suljetaan ennen tutkimusta yhtään pois) vahvistettuja tosiseikkoja, analyysien tai luotettavien rekisteröintien tuloksia taikka hallinnollisia tai kirjanpitoon liittyviä tietoja.

(13) Koska pakkausmerkinnöistä vastaaviin yrityksiin tehdään tarkastukset siinä jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittuneet, on tarpeen säätää hallinnollisesta yhteistyömenettelystä komission ja niiden jäsenvaltioiden välillä, joissa öljyjä pidetään kaupan.

(14) Tässä asetuksessa säädetyn järjestelmän arvioimiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava kertomus toimenpiteistä ja kohdatuista vaikeuksista.

(15) Jotta varmistettaisiin aikaa uusiin standardeihin sopeutumiselle ja niiden soveltamisen vaatimien välineiden käyttöönotolle, olisi jatkettava oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 22 päivänä joulukuuta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2815/98 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2152/2001 ([4]), soveltamisaikaa ja lykättävä tämän asetuksen voimaantuloa.

(16) Rasvojen hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen N:o 136/66/ETY liitteessä olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kaupan pitämistä koskevat vaatimukset vähittäiskaupan tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY säännösten soveltamista.

([1]) EYVL L 248, 5.9.1991, s. 1.
([2]) EYVL L 128, 15.5.2002, s. 8.
([3]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 56.
([4]) EYVL L 288, 1.11.2001, s. 36.

▼B

2. Tässä asetuksessa ”vähittäiskaupalla” tarkoitetaan 1 kohdassa tarkoitetun öljyn myyntiä loppukuluttajalle sellaisenaan tarjottuna tai elintarvikkeeseen sisällytettynä.

2 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut öljyt on tarjottava loppukuluttajalle esipakattuina enintään viiden litran pakkauksissa. Kyseisissä pakkauksissa on oltava kertakäyttöinen suljinjärjestelmä ja 3—6 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaiset pakkausmerkinnät.

Kuitenkin ravintoloissa, sairaaloissa, ruokaloissa ja muissa vastaavissa yhteisöissä kulutukseen tarkoitettujen öljyjen osalta jäsenvaltiot voivat vahvistaa pakkausten enimmäisvetoisuudeksi asianomaisesta laitoksesta riippuen yli viisi litraa.

3 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen öljyjen pakkausmerkinnöissä on oltava asetuksen N:o 136/66/ETY 35 artiklan mukaisen myyntinimikkeen lisäksi selvin ja pysyvin kirjaimin seuraavat öljyluokkaa koskevat tiedot:

a) ekstra-neitsytoliiviöljy:

”laadultaan korkealuokkainen oliiviöljy, joka on saatu suoraan oliiveista ja ainoastaan mekaanisin menetelmin”;

b) neitsytoliiviöljy:

”oliiviöljy, joka on saatu suoraan oliiveista ja ainoastaan mekaanisin menetelmin”;

c) jalostetusta oliiviöljystä ja neitsytoliiviöljystä koostuva oliiviöljy:

”öljy, joka sisältää yksinomaan jalostettuja oliiviöljyjä ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”;

d) oliivin puristemassaöljy:

”öljy, joka sisältää yksinomaan oliiviöljyn puristamisen yhteydessä erotettua tuotetta, jota käsittelemällä on valmistettu öljyjä, ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”;

tai

”öljy, joka sisältää yksinomaan oliiviöljyn puristamisesta peräisin olevaa puristemassajäämää käsittelemällä valmistettuja öljyjä ja suoraan oliiveista saatuja öljyjä”.

4 artikla

1. Alkuperämerkintä voidaan tehdä ainoastaan asetuksen N:o 136/66/ETY liitteessä olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen ekstra-neitsytoliiviöljyjen ja neitsytoliiviöljyjen pakkausmerkintöihin 2—6 kohdan edellytysten mukaisesti.

Tässä asetuksessa ”alkuperämerkinnällä” tarkoitetaan pakkauksessa tai siihen liittyvässä etiketissä olevaa maantieteellistä nimitystä.

2. Alueellinen alkuperämerkintä voidaan tehdä tuotteisiin, joilla on asetuksen (ETY) N:o 2081/92 mukainen suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä. Tähän merkintään sovelletaan mainittua asetusta.

Muissa tapauksissa alkuperämerkintä on jäsenvaltioon, yhteisöön tai kolmanteen maahan viittaava maininta.

3. Tässä asetuksessa säädetyksi alkuperämerkinnäksi ei katsota tavaramerkkiä tai yrityksen nimeä, jota koskeva rekisteröintihakemus on jätetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998 direktiivin 89/104/ETY mukaisesti, tai viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2002 asetuksen (EY) N:o 40/94 mukaisesti.

4. Kolmannesta maasta tapahtuvassa tuonnissa alkuperämerkintä määritellään asetuksen (ETY) N:o 2913/92 22—26 artiklan mukaisesti.

▼B

5. Jäsenvaltioon tai yhteisöön viittaava alkuperämerkintä vastaa sitä maantieteellistä aluetta, jolla kyseiset oliivit on korjattu ja jolla sijaitsee puristamo, jossa kyseinen öljy on puristettu oliiveista.

Jos oliivit on korjattu muussa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kuin siinä, jossa puristamo, jossa kyseinen öljy on puristettu oliiveista, sijaitsee, alkuperämerkinnässä on oltava seuraava maininta: ”(Ekstra-) neitsytoliiviöljy, joka on valmistettu …ssa/ssä (yhteisö tai asianomainen jäsenvaltio) oliiveista, jotka on korjattu …ssa/ssä (yhteisö, asianomainen jäsenvaltio tai maa)”.

6. Sekoitettaessa ekstra-neitsytoliiviöljyä tai neitsytoliiviöljyä, jonka 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta alkuperästä yli 75 prosenttia tulee samasta jäsenvaltiosta tai yhteisöstä, voidaan ilmoittaa pääasiallinen alkuperä, jota seuraa maininta, josta käy ilmi, että vähimmäisprosenttimäärä (vähintään 75 prosenttia) tulee tosiasiallisesta kyseisestä pääasiallisesti alkuperäpaikasta.

5 artikla

Niiden vapaaehtoisten mainintojen, jotka voidaan tehdä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen öljyjen pakkausmerkintöihin ja joista säädetään tässä artiklassa, on täytettävä seuraavat velvoitteet:

a) Maininta ”ensimmäinen kylmäpuristus” voidaan tehdä ainoastaan sellaisten neitsytoliiviöljyjen tai ekstra-neitsytoliiviöljyjen osalta, jotka saadaan alle 27 °C:n lämpötilassa perinteistä valmistusmenetelmää käyttäen hydraulisilla puristimilla ensimmäisessä mekaanisessa puristuksessa oliivimassasta;

b) Maininta ”kylmäerotus” voidaan tehdä ainoastaan sellaisten neitsytoliiviöljyjen tai ekstra-neitsytoliiviöljyjen osalta, jotka saadaan alle 27 °C:n lämpötilassa suodattamalla tai sentrifugoimalla oliivimassaa;

c) Aistinvaraisia ominaisuuksia koskevien mainintoja voidaan käyttää vain jos ne perustuvat asetuksessa (ETY) N:o 2568/91 säädetyn määritysmenetelmän tuloksiin;

d) Happopitoisuutta tai enimmäishappopitoisuutta koskevaa mainintaa voidaan käyttää vain, jos sen kanssa on samassa näkökentässä samankokoisin kirjaimin maininta peroksidiluvusta, vahapitoisuudesta ja ultraviolettiabsorbanssista, jotka on määritelty asetuksen (ETY) N:o 2568/91 mukaisesti.

6 artikla

1. Jos oliiviöljyn ja muiden kasvisöljyjen seoksen pakkausmerkinnöissä mainitaan muualla kuin valmistusaineluettelossa sanallisesti, kuvin tai graafisin kuvioin, että tuote sisältää 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja öljyjä, kyseisen seoksen myyntinimike on seuraava: ”Kasvisöljyjen (tai kyseisten kasvisöljyjen tarkat nimet) ja oliiviöljyn seos”, ja heti sen perässä on oltava maininta oliiviöljyn prosenttiosuudesta kyseisessä seoksessa.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen seosten pakkausmerkinnöissä saa kuvin tai graafisin kuvioin mainita tuotteen sisältävän oliiviöljyä vain, jos oliiviöljyn osuus on yli 50 prosenttia.

2. Tiettyjä oliiviöljyä sisältäviä tuotteita koskevissa erityisissä asetuksissa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, jos muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun elintarvikkeen pakkausmerkinnöissä mainitaan muualla kuin valmistusaineluettelossa sanallisesti, kuvin tai graafisin kuvioin, että tuote sisältää oliiviöljyä, elintarvikkeen myyntinimikkeen perään on liitettävä maininta, josta käy ilmi lisätyn oliiviöljyn prosenttiosuus elintarvikkeen kokonaisnettopainosta.

Lisätyn oliiviöljyn prosenttiosuutta elintarvikkeen kokonaisnettopainosta koskeva maininta voidaan korvata seuraavalla lisätyn oliiviöljyn prosenttiosuutta rasvojen kokonaispainosta osoittavalla maininnalla: ”rasvojen prosenttiosuus”.

▼B

3. Jos tuote sisältää oliivin puristemassaöljyä, 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin korvaamalla ilmaisu ”oliiviöljy” ilmaisulla ”oliivin puristemassaöljy”.

7 artikla

Asianomaisen on toimitettava 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja merkintöjä koskevat todisteet sen jäsenvaltion pyynnöstä, jossa pakkausmerkinnässä mainitun valmistajan, pakkaajan tai myyjän osoite on, seuraavien tietojen (yhden tai useamman) perusteella:

a) todelliset tai tieteellisesti vahvistetut seikat;

b) edustavista näytteistä tehtyjen määritysten tai automaattisten rekisteröintien tulokset;

c) yhteisön ja/tai kansallisen sääntelyn mukaisesti merkityt hallinnolliset tai kirjanpitoon liittyvät tiedot.

Asianomaisen jäsenvaltion on sallittava poikkeama 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen, pakkausmerkinnässä olevien mainintojen ja toisaalta esitettyjen todisteiden perusteella tehtyjen päätelmien ja/tai asiantuntijatarkastuksen tulosten välillä, ottaen huomioon menetelmien ja kyseisten asiakirjojen sekä tarvittaessa tehtyjen asiantuntijatarkastusten täsmällisyys ja toistettavuus.

8 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava tämä asetuksen soveltamisen valvonnasta vastaavien elinten nimet ja osoitteet tiedoksi komissiolle, joka ilmoittaa ne muille jäsenvaltioille ja sitä pyytäville asianomaisille.

2. Jäsenvaltion, jossa pakkausmerkinnässä olevan valmistajan, pakkaajan tai myyjän osoite on, on tarkistusta koskevasta pyynnöstä otettava näytteet pyynnön esittämiskuukautta seuraavan kuukauden kuluessa ja varmistettava kyseessä olevien pakkausmerkintöjen mainintojen paikkansapitävyys. Pyynnön voi esittää:

a) komission toimivaltainen yksikkö;

b) mainitun jäsenvaltion hyväksytty toimijaryhmittymä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/98 4 a artiklan mukaisesti ([1]);

c) jonkin toisen jäsenvaltion valvontaelin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön on liitettävä kaikki pyydetyn tarkistuksen kannalta hyödylliset tiedot ja erityisesti:

a) päivämäärä, jona kyseessä olevasta öljystä on otettu näyte tai kyseessä oleva öljy on ostettu;

b) sen laitoksen nimi tai toiminimi ja osoite, jossa kyseessä olevasta öljystä on otettu näyte tai josta kyseessä oleva öljy on ostettu;

c) kyseessä olevien erien numero;

d) jäljennös kaikista kyseessä olevan öljyn pakkauksessa olevista pakkausmerkinnöistä;

e) määritysten tai muiden asiantuntijatarkastusten tulokset, käytetyt menetelmät sekä asianomaisen laboratorion tai asiantuntijan nimi ja osoite;

f) tarvittaessa myyntilaitoksen ilmoituksessa mainittu kyseisen öljyn toimittajan nimi ja osoite.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava pyynnön esittäjälle ennen 2 kohdassa tarkoitettua pyyntöä seuraavan kolmannen kuun loppua pyynnölle annettu viitenumero ja sitä koskevat jatkotoimenpiteet.

([1]) EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32.

▼B

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, myös seuraamusjärjestelmää koskevat, tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten toteutetut toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002, ja kyseisten toimenpiteiden muutokset muutosten hyväksymistä seuraavan kuun loppuun mennessä.

▼M3

Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian on ilmoitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten toteutetut toimenpiteet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 sekä mainittujen toimenpiteiden muutokset ennen niiden käyttöönottamista seuraavan kuukauden loppua.

▼B

2. Edellä 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja mainintoja koskevien tarkistusten osalta kyseiset jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön järjestelyt niiden yritysten hyväksymiseksi, joiden pakkauslaitteet sijaitsevat niiden alueella. Hyväksyntä on pakollinen 4 kohdassa tarkoitettujen mainintojen osalta.

Hyväksyntä ja aakkosnumeerinen tunnus myönnetään niitä hakeneelle ja seuraavat edellytykset täyttävälle yritykselle:

a) yrityksellä on pakkauslaitteet;

b) yritys sitoutuu kokoamaan ja säilyttämään jäsenvaltion 7 artiklan mukaisesti säätämät todisteet;

c) yrityksellä on tarvittaessa käytössään varastointijärjestelmä, jonka avulla voidaan kyseistä jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla valvoa alkuperämerkittyjen öljyjen lähtöisyyttä.

Pakkausmerkinnöissä on tarvittaessa mainittava hyväksytyn pakkausyrityksen aakkosnumeerinen tunnus.

3. Jäsenvaltio voi pitää alkuperämerkinnän käytön osalta asetuksen (EY) N:o 2815/98 nojalla hyväksyttyjä yrityksiä, jotka täyttävät markkinointivuotta 2001/2002 varten säädetyt hyväksymisedellytykset, edelleen hyväksyttyinä.

10 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta edellistä vuotta koskeva kertomus, joka sisältää seuraavat tiedot:

a) 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti saadut tarkistuspyynnöt;

b) tehdyt tarkistukset ja edellisenä markkinointivuonna aloitetut, vielä meneillään olevat tarkistukset;

c) tehtyjen tarkistusten jälkeen toteutetut jatkotoimenpiteet ja sovelletut seuraamukset.

Kertomuksessa on esitettävä nämä tiedot eriteltyinä tarkistusten aloittamisvuoden ja rikkomisluokan mukaan. Siinä on tarvittaessa esitettävä kohdatut vaikeudet ja tarkastusten parannusehdotukset.

11 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2815/98 7 artiklassa päivämäärä ”30 päivään kesäkuuta 2002” päivämäärällä ”31 päivään lokakuuta 2002”.

12 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼M2

2. Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2002.

▼M2

Asetuksen 2 ja 3 artiklaa, 5 artiklan a, b ja d alakohtaa sekä 6 artiklaa sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2003.

▼M4

Sen 5 artiklan c alakohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2006.

▼M2

Asetuksen 11 artiklaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

Tuotteita, jotka on lainmukaisesti valmistettu ja joihin on tehty pakkausmerkinnät Euroopan yhteisössä tai jotka on lainmukaisesti tuotu Euroopan yhteisöön ja laskettu vapaaseen liikkeeseen ennen 1 päivää marraskuuta 2003, voidaan kuitenkin pitää kaupan varastojen loppumiseen asti.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.